

mensarse per la part més flaca, he comensat posant de relleu las dots poch lloables de nostres ninfas vilatanas, y anant al punt culminant ó siga el blanch del meu tret, diré:

Que jo sabia tot lo que he dit referent á las nenas, com també sabia que'ls joves granollerins son molt espanyols: puig tots tenen «un rey al cós», que son molt ensopits, *valents* y *conservadors*,—d'ideas anticuadas—xorchs la major part y.... aixó sí, fervents aymants de Terpsicore y Morfeo; res més.

Lo que no sabia—y ho confesso am sinceritat—es que á Granollers imperés el *mato...nisme*, y que hi haguessin certs joves que's preciessin d'enténdrer l'*art*, puig que per *efectes* d'aquest Concurs, he tingut d'ésser *protagonista* d'algun de aquets *sainets trágichs*, qu'ells pretenian finalisar amb una estamenya de *natas y matons... de monja*.

Vaig á explicarme: am motiu de tindre *vots emesos* algun d'ells en nostre llista de cupons, varen venir á trovarnos *imposantnos* que retiressim el seu nom de la Llista, ó del contrari..... ja sabían lo que'ls hi *tocava*. Clar está que nosaltres no varem accedir, puig es de rahó natural que moltras causas ens ho impideixen.

Y are, diguin vostés si no es una desgracia y ben grossa per un poble contar am joves d'aquesta *tacitura*, á quins, si se'ls complimentava, ens trovaríam en que entre *ells* y *Un altre* es faria verdaderament impossible el periodisme local.

En una paraula: privarian la llivertat d'impremta!.....

Pró, paciencia, qu'aixó no més passa á Granollers, y sols per Granollers. Quánta rahó té l'adagi que tots coneixem y que diu que:

«El peor mal de los males
es tratar con animales».

y, dolsificant l'adagi y no volgüent calificar aixís als joves quins noms callo pera no ser signats amb el dit per llur obra *regeneradora*, després d'aconsellarlos que per aquestas petitesas no vulguin ferse *grans*, sols em manca dilshi:

El mal pitjor dels mals
per tot home de bé,
es tractá'm qui no té
principis generals.

El Pare-Pedás de la Redacció,